

puig sols podrà contribuir amb eficàcia a la elaboració a que se'l crida sempre i quan estigui infiltrat d'aquells anhelos. I això, doncs, mai podrà ésser element d'elaboració del nostre Dret privat, el llegislator foraster. (Llarga ovació.)

Si nosaltres posem la facultat de dictar-nos les nostres lleis, si l'ingressa un orgue legítim per a reformar les nostres institucions jurídiques, podríem fins barrejar-nos per a veure les reformes que deuríem introduir... Però quan són elements de fora els qui volen intervenir en la reforma, quan són els mals governs centralistes els que volen dictar-la, ahí aleshores una cosa ens uneix a tots és el que no volen ésser dret de fora vingui a dictar la llei a Catalunya. (Ovació que dura llarga estona.)

Jo no sé, en la lluita empresa quina sort ens espera. No sé aquest episodi de la llei si serà resultat favorable o contrari als amics de Catalunya; però sí que comença de dir que el primer i el més important companyia en aquesta empresa, aleshores la paraula no serà dels oradors, sinó de nosaltres, poble de Catalunya.

(Nova i llarga ovació que's repeteix diverses vegades.)

Sr. Verdader i Callís

Catalans:

El dia 2 de juliol de 1911—començà dient—va publicar-se a la "Gaceta" un R. D. compost d'una colla d'articles, treus, números de mal fet (frases) i d'altres, anagat entre's vuit primers i els quatre darrers articles, hi havia l'article novè que les oposicions per a proveir les places vacants, d'ara en avant, se celebrarien a Madrid.

No nomenaren set senyors de Madrid, que havien de formar el tribunal judicial de les oposicions i es disposà que's posés immediatament en pràctica la nova disposició.

Així, per un senzill article amagat entre uns altres dotze, en forma d'legal, passant el poder executiu per damunt del poder legislatiu, se venia a donar una ferida mortal a la dignitat i a la vida nacional de Catalunya. (Molt bé.)

L'acte era vergonyós, traïdor com la fiada de l'escorpió; mas no'n trobà adonats.

Al saber-se això, donant-se compte dels danys que venia a portar a la vida jurídica del país, els danys que venia a causar a l'ordre i a la dignitat del poble, els catalans de Catalunya, cent vint i set, d'ara en avant, se celebrarien a Madrid.

En aquesta causa immensa, ofesa la dignitat i els interessos de Catalunya. Ens oïm i ens indignem. En nom de la salut del poble de Catalunya, reitem aquest decret. (Molt bé.)

S'acutaven i multiplicaren les protestes; però el decret no's retirà, se sospengué i continuà pujant, com nova espasa de Damocles, damunt de Catalunya i de les altres regions que tenen dret civil especial. I varem continuar dirigint precs, formulant protestes, enviant exposicions en que s'hi exposaven els perjudicis que l'aplicació del decret comportaria i el dret de reforma, fent més i més pressió i creixent el perill.

Davant d'aquest, les més altes corporacions han cregut arribada l'hora de cridar a tot hom a dir a Catalunya: «S'ha acabat la paciència; és precis que tu, poble omnipotent, poble sobirà, hauràs sentit la veu i el dret dels catalans que no'n poden ni polítics ni el Govern que és més respectuós i el seu dret que no'l voler dels catalans. (Ovació.)

Quin és aquest decret? Quina és aquesta reforma? Quins grans motius l'han determinat? Quins fins transcendents se proposen complir?

Diu el mateix decret que té per finalitat reformar els procediments notariais. Els mateixos confessen que hi haurà menys acort. Aquest set senyors, que viuen a l'ombra del pressupost... (Grans aplaudiments interrompen a l'orador)... no són una garantia de justícia, sinó d'injustícia. (Més aplaudiments.)

Què és lo que volen? gran motiu que aleguen el mateix decret ho diu: «Es constitueix en tots carers del Eslat realitzar en esta forma les oposicions, sin protesta de nadiu». La raó de que amb les oposicions no poden procedir igual, és que no ho farà sense la nostra protesta. (Aplaudiments.)

L'acte no's suprimí... (Un del públic: les monges! Gran rialla i aplaudiments.)

Dicen que així s'evitarà les molesties que's causen als opositors. Aquest argument és digne de la germania de les dissortes de Madrid. (Rialles i aplaudiments.)

Aquest decret el promulgà el Govern d'Espanya en el moment en que's troba rodejat de tantes necessitats, mentre que trobem en un país on tant coses en el mateix orde jurídic, resten per fer. En lloc de donar satisfacció a les necessitats del país, se dedica a fer aquest.

Decret tant desdixat, que tant fonament atenta contra'l nostre dret civil, se

dedica a resistir-se contra les lleghimes protestes de l'opinió, i vol fer passar el Decret.

S'empeny en mantenir-lo malgrat la formidable protesta de Catalunya.

Si, com els seus autors confessen, té tant poques finalitats, té l'inconvenient de ser un instrument de mort contra'l Dret civil i una ofensa a la dignitat de tots els catalans. (Molt bé.)

Davant la conducta del Govern, sorgeixen en l'esperit tots els dubtes. És que potser es una nova forma de traïdoria, és que potser riuen quan nosaltres els que atenten contra'l Dret Català, perquè això, precisament és lo que volen... (Ovació.) Jo acuso al quefe del Govern d'un pecat anti-espanyolista. Avui, mentre per qualsevol motiu ens claven l'espanyolisme entre cap i coll, els fan obra diametralment oposada. (Molt bé.)

Quan hi han veus d'agremament, fa que, en les actuals circumstancies, neixi dubte de si aquestes veus són d'agremament o bé són enganyos de sirena. (Grans aplaudiments.) Un que comença a dubtar si's braves que's allarguen de Madrid són braves o bé teníen per a opinar-nos... (Sorollosa ovació.) Se comença a pensar, ciutadans, si en les cambres ministerials s'hi tornen a passejar els consellers de Felip IV i de Felip V. (Més aplaudiments.) Se pensa si volen continuar persistentment la seva obra els drets d'aquella llei de jurisdiccions... (Nous i sorollosos aplaudiments interrompen a l'orador.)

Si aquests dubtes van tornant-se cos, aleshores les ànimes catalanes se redreçaran obertes i al continuar la nostra obra retornarem a tenir per consellers en Pau Claris i en Rafael de Casanova.

"Els Segadors,"

A l'arribar el senyor Verdader i Callís a aquesta part del seu discurs, tot el públic esclata en una formidable ovació.

De sobte, espontàniament, sorgeix imponent el nostre himne nacional.

La multitud, vibrant en un mateix fervor i esclatant entusiasme, se posa tota a peu dret entonant «Els Segadors».

El moment és emocionant. Els que ocupen l'escenari imiten també al públic i ben prompte, com totes les veus les que entonen el nostre himne nacional i tots els cors vibren a l'impuls del mateix entusiasme patriòtic.

Volgen barnets i mocadors, els visques a Catalunya, a la seva llibertat i al Dret Català se succeïxen virils i aixordadors. L'ovació esdevé imponent.

L'evocació dels grans patricis Pau Claris i Rafael de Casanova, que amb tant brillant eloqüència, va fer el senyor Verdader i Callís, va produir un d'aquells moments d'esclatant entusiasme que esdevenen històrics i que fan creure en la fortitud i l'unitat del sentiment patriòtic dels catalans.

Fet de nou el silenci, el senyor Verdader i Callís continuà el seu discurs.

"Segueix el discurs"

Es precis que tota la nostra terra i que tot Espanya protesti d'aquesta obra assassina que va a realitzar el Govern.

Si es obra conscient, de tirania contra Catalunya, que flamegin els ardors patriòtics, que de cap a cap de la nostra terra són vibrant la campana cridant a somaten, que tots els catalans s'aixequin al crit de evia foras mal factors!... (Grans aplaudiments) i que caigui tota la responsabilitat de lo que pugui succeir damunt els quatre mals polítics que manegen el Govern d'Espanya... (Gran, immensa i perllongada ovació.)

Sr. Folguera i Durán

Catalans, salut. Al venir a ocupar un lloc en aquesta tribuna me trobo en condicions desfavorables per a mi, després d'haver-nos dirigit reconeixent i eloqüents discursos la gent professional i de reconeguda competència en matèries jurídiques; però amb tot, jo vine aquí amb l'honorós bagatge del meu gran amor a Catalunya. (Molt bé.)

Entenc que'l fet que avui ens ha portat a aquest acte, el desdixat decret contra l'entitat les oposicions de Notaries a Madrid, és el mateix decret de don Angel Guimerà, a la seva lleghima llibertat; per això, per a protestar-ne, avui s'han conat hermetament tots els peters de la terra catalana.

A mi no m'extranya aquesta nova ven-

ció que ens han inerat amb el decret de don Barro; això és sentidament una malla de la mateixa cadena de sempre, aquesta cadena d'odi contra Catalunya. (Molt bé.)

Es aquest un decret vergonyós, com vergonyós va ésser aquell que en els primers temps del teatre català, obligava a tots els autors a introduir en les seves obres un personatge castellà; aquell altre de l'actual president del Consell de ministres disposant que no's pogués ensenyar la doctrina en català; l'infamant i odiosa llei de jurisdiccions, (aplaudiments) i per fi aquesta resistència que's veu tant contra'l projecte de les mancomunitats, tot, tot això són, com vos deia, mallas de la mateixa cadena. Sembla que estiguem encara en període de colonització, i nosaltres en disposició d'esser colonitzats.

De tots aquests atencats a la vida econòmica del nostre poble, ja'n sabem a Madrid el seu alenç; els considerables perjudicis que ens irroguen: El decret centralitzant les oposicions de Notaries, no és pas un decret dictat per a beneficiar a les disposes de Madrid... (Rialles), és perquè aquesta llei va contra l'ànima de la nostra terra, per això exclusivament la dicten. (Molt bé.)

D'exposar queixes, de protestar, no'n treurem res de nou; ja ho vam fer en l'últim miting celebrat amb el mateix objecte del d'aquest i ja poded veure els resultats negatius que's ha donat.

Per això ha arribat l'hora de preguntar: de quin manera ens hem de defensar? (Veus de això, això.) No creiem que lo menys que podem demanar és que's nostres representants a les Corts d'Espanya no deixin passar això sense retirar-se del Parlament? O el Parlament d'Espanya ha de respectar la vida i la llibertat de Catalunya d' Catal-

unya ha d'abandonar el Parlament d'Espanya. (Grans aplaudiments.)

Es lamentable que la nostra vida hagi de estar sotmesa a mercé de tota aquesta gent de Madrid, que avui són d'un quart i demà són d'un altre; és lamentable que quan venen de Madrid ministres o exministres se'ls hagi lloc en les nostres festes i nostres ens convingui en badius davant la seva presència. Si fins ja havem arribat al punt de no concebir-se cap festa sense que's sigui fecturat algun senyor de Madrid. (Rialles.)

S'ha d'acabar això de voler tenir traces amb els grans enemics de Catalunya. En la batalla per a la defensa del nostre dret, ja hem donat ocasió de veure quin són els nostres amics; als primers els hi allarguem la mà carinyonament, però als nostres enemics, es necessari que's hi barrem el pas per sempre més.

Ciutadans: així com l'obra magna de l'Institut d'Estudis Catalans amb les seves normes orogràfiques ha desmuntat l'unitat de la nostra llengua, així mateix heu d'esser tots ben units per a defensar el dret civil de la nostra estimada terra catalana. (Grande i solemne ovació.)

La sortida

Al carrer

Aprovades les conclusions entregant d'impugnacions i visques formidables, la multitud començà a desallotjar el teatre. Son prop de dos quarts de dues. Sortim caminant gairebé de puntes i això demostra la gentada que arribà a apagar-se en el Tivoli. El miting s'allargà fins una hora una mica desordenada. Els oradors que per la seva situació política, com en Corominas i en Cambró, pressions, ja havien parlat i la gent permaneix plena d'entusiasme, complint a la sortida desdel teatre a una bona part de la plaça de Catalunya. Gaire bé tots, desfilen depressa. Els tramvies s'omplen, amunt i avall del passeig de Gràcia dues correes s'espeixen com dues manifestacions, però davant de Novetals permaneix un grup enorme, compost d'alguns centenars que vitorejen a Catalunya.

Sense saber-se com, se fa una rodona, que formen uns quants dotzenes de joves. L'única se fa amplíssima i és que la formen començen a cantar «Els Segadors». Tots se descobren i es una joia inefable escoltar el cant de la patria a ple sol, en mig del carrer, parats i amb el cap descobert. Els que's canten son estridents, obres, després, escorpió. Mentre canien, son llegendes a l'aire uns poemes fúls, on estan impresos els nostres famosos evolens reivindicadors i la lletra del nostre himne nacional.

Els Segadors!

Sense saber-se com, se fa una rodona, que formen uns quants dotzenes de joves. L'única se fa amplíssima i és que la formen començen a cantar «Els Segadors». Tots se descobren i es una joia inefable escoltar el cant de la patria a ple sol, en mig del carrer, parats i amb el cap descobert. Els que's canten son estridents, obres, després, escorpió. Mentre canien, son llegendes a l'aire uns poemes fúls, on estan impresos els nostres famosos evolens reivindicadors i la lletra del nostre himne nacional.

Xiulada an en Dato

La rodona se desitja i és que la formaven, seguits d'una veritable multitud, se dirigiren cap a la plaça de Catalunya, però en lloc de tirar cap avall, trencaren a mà dreta, situant-se davant de l'Hotel Colón. Uns tornen a cantar «Els Segadors» i altres xiulen. —I què xiulen? Per què xiulen?—se pregunta tothom.

De moment l'extranyesa es general davant dels xiules, però desseguida corre la veu de que van desitjats an en Dato, que s'hoctaja a l'Hotel Colón i que es autor del primer atac fort que amb el seu R. D. de 1908, se donà contra'l regim notarial.

Hi ha moments en que la xiulada ressona forta en l'ampitull de la plaça. En els balcons de l'Hotel, alguns viatgers, entre ells dos moros, miren plens de curiositat l'espectacle. Desdel primer pis de l'Hotel, treuen fotografies de la manifestació.

Còmic desit el del senyor Dato a Catalunya, omi per una causa o altre, sempre té d'escollar un chor de xiules patriòtics i lo pitor per a ell, és que fins l'olegant concorrencia del passeig de Gràcia, quan s'entrevia al passeig, de que estaven xiulant an en Dato, resta contenta, com hauria rigut ell mateix, encara que les seves rialles siguin de conill.

—Què és això?
—Son xiules, senyor Dato.
—I els que xiulen?

Una ha d'abandonar el Parlament d'Espanya. (Grans aplaudiments.)

Es lamentable que la nostra vida hagi de estar sotmesa a mercé de tota aquesta gent de Madrid, que avui són d'un quart i demà són d'un altre; és lamentable que quan venen de Madrid ministres o exministres se'ls hagi lloc en les nostres festes i nostres ens convingui en badius davant la seva presència. Si fins ja havem arribat al punt de no concebir-se cap festa sense que's sigui fecturat algun senyor de Madrid. (Rialles.)

S'ha d'acabar això de voler tenir traces amb els grans enemics de Catalunya. En la batalla per a la defensa del nostre dret, ja hem donat ocasió de veure quin són els nostres amics; als primers els hi allarguem la mà carinyonament, però als nostres enemics, es necessari que's hi barrem el pas per sempre més.

Ciutadans: així com l'obra magna de l'Institut d'Estudis Catalans amb les seves normes orogràfiques ha desmuntat l'unitat de la nostra llengua, així mateix heu d'esser tots ben units per a defensar el dret civil de la nostra estimada terra catalana. (Grande i solemne ovació.)

La conclusió aprovada

El president del miting, senyor Domenech, llegí la present conclusió que es aprovada entre aclamacions i crits de Visca Catalunya! Visca el dret català! Visca la llibertat dels pobles i altres que fan pujar l'entusiasme de la multitud.

Hausí el compliment de la llei general, la provisió de notaries vacants a Catalunya i demés regions de dret especial, s'ha de fer precisament dintre del seu territori.

Cap a les Rambles

Després d'un quart d'hora de xiules, els manifestants feren cap a la Rambla. La policia d'a cavall i a peu, més els innombrables agents que'n diuen secrets, intentaren inutilment barrar-los el pas davant del kiosc de Canaletes. Els manifestants, fent de neutrals transients i per alguns llocs amb certa impetuositat, trencaren la línia formada pels policies. Aleshores els guardes d'a cavall maniobren, els d'a peu trequeren el sabre i començaren els esvalots, les càrregues, les detencions i el cant d'«Els Segadors» que's diferents grups novament començaren a cantar. La gent se refugià en els portals i en els cafès, sense que, a dir veritat, se produïssin per part de la policia les barbes escenes de quan la manifestació que tingué lloc després del miting de les Mancomunitats.

Incidents

No obstant, se produïren alguns desagradables incidents. Quan la policia detingué un algú, la gent s'hi llençava a deslliurar al detingut, conseguint-ho la major part de les vegades. En una d'aquestes, el detingut, amb traces d'estudiant, perdé'l barret i vermell, descabellat, content per la llibertat, tornà a cridar visca Catalunya! Els que estaven al seu costat començaren a aplaudir-lo fins que la policia altra volta se llençà sobre d'ell, mentre els altres corrien a impedir-ho, conseguint-ho, perquè l'entusiasta, durant la baralla, pogués amagar-se.

Entre un grup de joves catalanistes i un altre de policies, entre's quals se trobava l'inspector Martorell, se crearen una serie de garrotades. Incidents així, n'hi hauria molts, que no's ressenyem per la seva semblança. Fou curiós el que's desentrellà entre l'inspector Salazaray i uns manifestants. Un xicot no's cansava de donar visques i en Salazaray volgué deté'n-lo.

—Ara se viene usted a la delegación. El manifestant no's donà.

—Que parli en català!
La gent a chor:
—Que parli en català!
La detenció no's realitzà, entre les discussions i les empentes.

Un redactor nostre detingut

Uns quans manifestants de la ja disol'ta manifestació anaven Rambla de les Flors avall amb actitud pacífica. Naturalment que començaven plens de calor, els indients a que havien donat lloc la conquesta de la Rambla, per les hosts del poder central; però'l seu comportament no donava pas lloc a les furies policiàques.

Però veuquí que sempre hi hauria treballs al món i aquest fou ahir i hora de dos quarts de dues de la tarda, un oficial del cos de seguretat amb un gran espai, que amb prou feines podia moure, penjat al costat esquerre.

L'home que s'ha dit o no s'ha dit detingut, davant del marcat de Sant Jaume, a nostre bon amic Joan Siquella. Aquest prou s'excusava fins a volguer demostrar com ell hi havia estat assegurat en el miting. Però no li valgueren raons i l'oficial de barbes negres com devien dur els caplans conqueridors de Mandes, se endugué al

Després de la xiulada an en Dato i mentre per la Plaça de Catalunya alguns joves cantaven «Els Segadors», a un transant se li ocorregué dir:

—Llústima de garrotades que's mereixen!

Dir això i tirar-se a sobre de l'interferent individu que's permetia aquestes expansions, tot fou hu. Se tractava d'un senyor català per la seva parla. La policia el lliurà de que li donessin una lliçó als manifestants.

Fins a dos quarts de tres va durar la agitació en les Rambles, amb aquests incidents que posaren un epic pintoresc a la grandiositat del miting.

El Sr. Matons

Sortint del miting, el nostre amic, l'honorable tinent d'alcalde don Martí Matons, anava Rambla avall, pacíficament, participant en l'entusiasme que tothom sentia després d'un acte tant imponent.

Rambla avall hi anava també part d'ella multitud que sortia del miting, cantant alguns «Els Segadors», victorejant altres a Catalunya. Era una onada patriòtica que transcorria sense fer altra cosa que entretegar-se en aquesta forta manifestació d'entusiasme.

Però la policia agafà por. Tanta gent pacífica, joves la majoria, cantant i donant visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació.

El senyor Matons se trobà tancat el pas i això amb els naturals bons modos a que ens tenen acostumats els subdits de Sánchez Anido. Ell feu valdre la seva condició de regidor; però l'ignar policia que no'l deixava passar no devia creure que en el món hi pogués haver altra autoritat que l'emmanada del senyor governador.

Pou precs que'l nostre amic Matons, amb tons de gran energia, estés respecte i donés visques, era perillosa. I s'estacionà davant del kiosc de bugades de la Rambla de Canaletes i en davant del carrer de Tallers, formant en filera de sis o vuit de a cavall, barrant el pas. No podia passar avall; era precis desfer la manifestació, que com a formada per homes civils, sense intents de desorde, i com a cosa espontània no tenia cap aparència de acabar en cap extralimitació

Notes de Sport

Foot-ball

L'Espanya i l'Espanyol empaten a un goal

Per tothom estava previst l'escàndol que forçosament hi havia d'haver en el partit d'ahir.

I fou per això que els crítics, xiulets i demés excessos a que s'entregà el públic, tinguessin una part secundària.

Tot hom estava convençut que'l triomf se l'emportaria l'equip vermell; i no obstant no fou així, malgrat l'equip que si no era inferior, tampoc era superior, que l'hi van oposar; i d'haver quedat en la segona part en nombre superior a sos contraris, el simpàtic Club no pogué passar d'un empat.

A què's degué? L'equip de l'Espanya actualment està ben entrenat; els seus elements pel gran nombre de temps que fa que van junts s'avenen molt. Però els seus avanters que juguen amb fe, amb entusiasme, se llencen a la lluita amb braó, arriben fent combinacions hermo-síssimes fins al goal contrari, però quan son allà s'aturen i un esport d'un back, és suficient per a descompartir-los i fets-hi perdre tot el terreny guanyat després d'in-nombrables treballs i esforços.

Als avanters de l'equip roig els hi falta molta lleugeresa a passar-se la pilota, de lo contrari perden un temps molt pre-cis.

Creiem que si aquests jugadors procu-ren ensenar-se d'aquest gran defecte l'e-quip de l'Espanya millorarà molt.

El partit d'ahir fou brutal a no po-guer més. Tots dos equips descontrolaren un joc molt censurable i en honor a la veritat la més grossa part de culpa s'ha de donar als vermells. No es que volguem tampoc defensar als blancs-blau, puig no perquè altres jugadors, com ara, bé, els havien dimitir. L'Espanya tenia elements de sobra per a guanyar; des-graciadament per ells la sort els hi fou adversa més no per això havia de desen-rotllar un joc que tothom censurà.

Davant d'una gentada immensa i baix les ordes del «Universitari» Varela, s'a-linien els equips en la següent forma: «R. C. D. Els: Gibert-Brú, Massana-Beo-vidé, Samper, Carruana-Sena, La Riva, Pouz, Morales, Baonza.

«Espanya»: Puig-Reguera, Prats-Salvo, Casellas, Marín-Mallorquí, Oliver, Bau, Baró i Passani.

Durant una llarga estona el domini no s'accentuà per cap d'ambdues bandes. No obstant en Gibert hi ha de salvar per 3 ve-gades seguides, perilloses pilotes, que tira a «correr». En Puig se fa aplaudir tenint una brillant sortida que li ocasiona un «shoot» den Sena; en La Riva remata salvant adreçament en Casellas amb el cop. Un «free-kick» ocasiona el primer «corner» contra l'Espanya.

Poc després se marca el primer goal que's fet d'un modo magistral.

En Samper tira un «shoot» que aprofita en Pons passant en en Morales que «shoot» i marca el primer tant, magistral-ment.

Amb un lleuger domini de l'equip ver-mell acaba la primera part.

Comença la segona, amb un domini de l'Espanya que logra l'empat d'una rida imparable den Oliver.

Els ànims dels jugadors que a mida que va transcorrent el partit se van ex-citant, ocasiona varies topades entre ells, tinguent que ésser expulsats del camp en Massana i Passani.

El «team» de l'Espanyol sofri una no-va pèrdua amb la retirada per accident den La Riva.

En mig de grans escàndols, acaba el

partit amb un domini bastant accentuat de l'Espanya que pert varies ocasions per adjudicar-se la victòria.

Com ja hem dit en el partit d'ahir, hi ha-gué moments que més semblava un «match» de boxa que un de foot-ball.

Si hem de citar noms direm que de l'Espanya foren en Casellas, Bau i Oli-ver els millors i de l'Espanyol, sens dub-te que foren en Gibert, Sena i Pons els que més se distingiren pel seu entusias-me, encara que en alguns moments no es-tigueren del tot acertsats.

En Baró desgraciadíssim, i brutals tots els demés.

Del «Reial» desgraciadíssim, però molt desgraciats en Samper i Massana.

El «referee» demostrà tenir una gran força de voluntat per arbitrar un partit com el d'ahir.

La conducta del públic molt censura-ble.

Sport base

Ahir en el Frontó Bell-Jai, se celebraren els següents partits de Concurs Balet-Batló, contra Aballí i Badia, que anaven amb faixa vermella i blava.

Guanyaren els blaus de 5 tantos des-prés d'una brillant defensa dels vermells.

El segon partit fou disputat entre Lao-Morera (rojos), i Bó-Palau (vermells).

Els rojos sempre anaven al davant fins al tanto 39 que fou el millor de la tarde.

Un pic colosal tirat per en Bó fou el que donà la victòria al seu equip.

Els jugadors foren molt aplaudits.

El tercer i darrer partit se jugà entre els vermells Crons i Batlló que quedaren de-rotats als 32 tantos per la parella blava Jauma-Fontrodona.

El nombros públic aplaudí amb entu-siasme les precises jugades que's vege-ren en els partits.

Nàutica

La Junta Directiva del R. C. M. de B. ha quedat constituïda en la següent forma:

President, R. Morató Santerera; vis-presi-dent primer, Victòria de la Riva; vis-presi-dent segon, Enric Collado, secretari, Enric Ferrer; vis-secretari primer, Josep Ducay Aguilera; vis-secretari segon, Ma-nuel Mendez; comptador, Joan Grau Ma-yol; tesorero, Frederic Tubau; conserva-dor, L. Ballbé de Gallart; bibliotecari, Manuel Ranzini; comodori, Francisco Cut-cher, capità, Joan Camps; auto-master, An-dreu Vial; vocals, Eusebi Bertrand Ser-ra, Vicens Ferrer, Josep Larranaga, Jo-sep Balcells, Lluís López i Joan Maria Forgas.

Ahir matí, tenien que celebrar-se tam-bé regates a la vela entre els balandres del sudit Club, per a disputar-se la Copa Bosch però, degut a certes deficiències, tingueren que suspendre's.

Tindràn lloc diumenge vinent al matí.

Rotlletí del Treball

Tribunal Industrial

Per a avui, dilluns, s'han efectuat els següents genyalaments:

Avantjudici. — Accident del treball de Victòria Díaz contra'l patró Manuel o Mar-cel Foret, qual acte tindrà lloc a les nou del matí.

Judici. — A les deu, Accident del tre-ball d'Adela Albiol contra la Companyia general de fòsors d'Espanya. Jurats pa-trons: Calonge, Gallard, Solé. Jurats o-brers: Gallinat, Folch, Calvet.

A dos quarts d'onze, Accident del tre-ball de l'obrer Miquel Alcerich contra'l mateix patró, Jurats patrons: Amigó, Pla-na, Cassó. Jurats obrers: Cañelles, Díaz i Fornig.

A dos quarts de dotze, Accident del tre-ball den Josep Leonart contra la mateixa Companyia. Jurats patrons: Busquets, Ber-

trans, Soldevila. Jurats obrers: Folch, Ma-tamala, López.

A tres quarts de deu, Accident del tre-ball de l'obrer Francesc Lladós contra la mateixa Companyia. Jurats patrons: Pla-na, Busquets, Bertran. Jurats obrers: Díaz, Gómez, Estapé.

A dos quarts d'onze, Accident del tre-ball de l'obrer Josepa Díaz contra l'Unió Metal·lúrgica. Jurats patrons: Pardo, Ber-tran, Gallard. Jurats obrers: Viura, Ga-llimat, García.

Els obrers de l'Ajuntament

Se'ns prega la publicació:

«Carta oberta al president de la comis-sió d'Hisenda, senyor Rosés.

Molt senyor nostre:

Per la premsa diària sabem que'l senyor arca-die, parlant amb els periodistes, els va dir: «Sobre la qüestió de l'agualdow jo veuria amb molt gust que la comissió d'Hisenda l'arreglés, consignat una quantitat per a el pago d'aquesta gra-tificació acordada en Consistori. A mi m'es completament impossible fer res, mentre no vingui consignada aquesta partida en el pressupost extraordinari».

Aquestes o molt semblants paraules, di-tes pel senyor Sostres, ens varen extra-nyar en gran manera per la raó de que al personar-se una comissió d'aquesta en-titat davant del senyor arca-die a l'objecte de que's pagués dita gratificació, ens di-gué que fins al 15 de janer pròxim pas-sat no's podia complaure.

Som ja al 23 de febrer i quan ens crèiem cobrar aquesta setmana, ens ha sorprès una nota que ha publicat la premsa, de la que se'n desprèn que encara no hi ha consignació, i lo que és pitjor, que sembla's vulguri donar llargues a l'as-sumpte.

Com que això constitueix, al nostre en-tendre, una lamentable negligència que afecta molt a la serietat i fins al decor del nostre Ajuntament, ens dirigim al se-nyor Rosés per a que prengui en consi-deració lo dit pel senyor Sostres, i vegi la manera de complimentar el pagament de l'agualdow, puig amb una mica de voluntat, medís tenen per a fer-ho.

Senyor Rosés: Quan s'ha tractat d'als funcionaris o d'entitats d'alta categoria, fàcilment han sortit quantitats de més im-portància que la que suposa el pagament de l'agualdow, i essent així, com se comprèn aquesta tardança tractant-se dels més humils?

Pagués ja d'una vegada el tant reme-nat «agualdow» als modestos treballadors, i no regategin tant unes quantes pesse-tes als que més en necessiten.

Urgeix ja que's demostrí amb fets les paraules dites en certes propagandes.

Serem escoltats?

El senyor Rosés té la paraula.

Per l'Associació d'Obrers de l'Ajunta-ment. — El president, Rafel Gironés; el secretari, Eusebi Puig.

Els curtidors

La Societat d'Obrers curtidors de Barce-lona i els seus encontres celebrará reu-nió general demà, 25 del corrent, a dos quarts de nou del vespre, en el seu local social, Joan I, 5, Agrupació Obrera, per a tractar del següent orde del dia:

Lectura de l'acta anterior. Donar com-pte dels estats de comptes. Es convenien ingressar a la Federació local? Assump-tes generals.

Els obrers mecànics

Se'ns demana la publicació d'aquesta convocatòria:

«Als obrers mecànics.

Companys: A vosaltres ens dirigim per a que us fixeu en la tasca que ve re-alitzant l'Unió d'Obrers Constructores Me-cànics, encaminada a lluitar amb gran e-nergia amb el decidit afany d'unir-se en defensa dels nostres interessos, de la raó i de la justícia; però és innegable que

per a que's sindicats siguin forts heuen ser-ho abans els seus individus.

La manera de procedir els senyors pa-trons, primer en companys nostres que obraren amb conciencia i ratificant des-prés en la representació enviada pel Sin-dicat Obrer, ens obliga a empendre en-front de tal procedir amb més fe que al principi una lògica defensa que creiem ens secundareu tots els companys per a vèncer davant la falta de respecte que empleen els patrons amb els obrers, no reconeixent el dret d'associació.

Aquests burgesos i els seus encorbri-dors deuen ésser tractats com se mereixen.

No hi ha cap dubte que entre's bur-gesos de la Societat d'Industrials Mecà-nics i Metal·lúrgics hi ha una opinió des-favorable a la línia de conducta seguida en despreciar tant indignament als o-brers sistemàticament, per creure que això portará seriosos trastorns, molt més en moments com l'actual que's obrers es-tàn en plena activitat.

Per tal motiu i fent lo acordat en as-samblea celebrada el dia 18 de l'actual, fem una crida a tots i us convoquem al miting organitzat per aquesta entitat que tindrà lloc el primer de març en el local de l'Agrupació Obrera del Clot, per a donar compte ampliament d'aquest as-sumpte molt important per a tots.

S'invita a l'acte als obrers en gene-ral i als mecànics en particular.

Per l'Unió d'Obrers Constructores. — La Junta.»

Teatres i Concerts

PALAU DE LA MUSICA CATALANA.

L'administració del Palau de la Música Ca-talana ens prega feun públic que el II dels grans concers de Quaresma que's farà avui dilluns al vespre començarà puntualment a dos quarts de deu del vespre degut a l'ex-tensió del programa, puig en ell, ademés de la Orquestra Sinfònica de Barcelona que Inter-pretará el programa anunciat, l'Orquestra Catalana cantará el grandíssim motet a vuit veus, de Bach, anomenat «Canteu al Senyor un càntic nou».

EL BANDERIN DE LA 4.

l'obra de la temporada en Barcelona. Grandi-sa presentació: banda en escena, desfilament militar, etc. etc. En els primers dies de la se-mana entrant.

Las musas latinas

amb presentació majestuosa, que segurament veurà tot Barcelona.

Teatre Apolo

Avui dilluns, nit, a un quart de deu: El sal-net «La gent del ferro», i el drama social en 7 actes i 11 quadres, «Germinal» de los «mártires de las minas». Demà «Germinal». Dijous, 27, be-nedí Carnicerio «El juez de su propia sangre» i «El señor feudal».

FRONTO COMTAL

Dos grans partits per avui a les 4 i quart: ROJOS: Anacabe, Blenuer. BLAUS: Ortis, Otegui. Entrada, 1'50 ptes.

Concerts

Palau de la Música Catalana

II CONCERT DE QUARESMA Orquestra Sinfònica, director

Ignatz Waghalter

Orfèd Català, director

Lluís Millet

Avui dilluns, dos quarts de deu vespre. Progra-ma: «Sinfonia» MOZART; «Canteu al senyor un càntic nou» motet a 8 veus, J. S. BACH; «Sinfonia patética TSCHAIKOWSKY»; «Aria», de J.

Teatre Novetats

Gran Companyia còmic-lírica Enric Lacasa i Julià Vivas. Avui dilluns, tarde, a las 5, gran matí. Primer «La nit de los besos». Segon Per primera vegada en matí.

Las musas latinas

Exit Nit, a un quart de deu. Primer «La alegría del baillón». Segon: Exit «Las musas latinas», present-hi part tota la Companyia. Tercer «La nit de los besos», creació de Blanca Suarez. Molt aviat estrena del exit major de la tempo-rada en Madrid «Los cadetes de la reina».

Teatre Catalunya (dorador)

Companyia Tallar. Funció per avui dilluns, a un quart de deu: Grandíssim estrena.

Oscuro dominio

Avui dilluns, 24 de febrer, ha funcionat per do-nar lloc al assaig general de «La veda del amor». Nit a dos quarts de deu. Entrada, 0'35. Primer «Los hombres». Segon Debut de la típica senyoreta Esther Oliver «La generala». Tercer «La veda del amor», esplèndida presentació. Se despatxa en Compluduria.

Gran Teatre Espanyol

Ricard Calvo. Avui dilluns, a tres quarts de deu nit. Aconteixement teatral. El drama d' es-pectacle en sis actes.

La Roma de Nerón

Titul dels actes: I. NERON ARTISTA I EM-PERADOR. II. BORRATXERA I CRUEL-TAD. III. AMORS DE NERON. IV. LA BACA-NAL. V. LOS VERINS DE PACUSTIA. VI. EN-CENSA DE ROMA. VII. LA MORT DEL TIRA.

Presentació esplèndida, sis decoracions nobles de jimenes Solá, armcs, trajes, movies i atrec-nous, construïts als tallers de la casa. Tots els dies «La Roma de Nerón». Se despatxa en Compluduria.

Gran Teatre Soriano

Companyia CAPSIR. Directors, Vega i Rose-llo. Avui dilluns, tarde, a las 4 en punt. Gran-díssim matí. Entrada general, 30 céntims. Últi-ma representació de la sàrquela en tres actes.

El rey que rabió

amb admirable presentació. Nit, a un quart de deu. Programa colosal. Entrada general, 30 cénti-mos. Primer «La maja de los clavetes». Segon «Carceleras». Tercer «El exit dels exits».

EL BANDERIN DE LA 4.

l'obra de la temporada en Barcelona. Grandi-sa presentació: banda en escena, desfilament militar, etc. etc. En els primers dies de la se-mana entrant.

Las musas latinas

amb presentació majestuosa, que segurament veurà tot Barcelona.

Teatre Apolo

Avui dilluns, nit, a un quart de deu: El sal-net «La gent del ferro», i el drama social en 7 actes i 11 quadres, «Germinal» de los «mártires de las minas». Demà «Germinal». Dijous, 27, be-nedí Carnicerio «El juez de su propia sangre» i «El señor feudal».

FRONTO COMTAL

Dos grans partits per avui a les 4 i quart: ROJOS: Anacabe, Blenuer. BLAUS: Ortis, Otegui. Entrada, 1'50 ptes.

Concerts

Palau de la Música Catalana

II CONCERT DE QUARESMA Orquestra Sinfònica, director

Ignatz Waghalter

Orfèd Català, director

Lluís Millet

Avui dilluns, dos quarts de deu vespre. Progra-ma: «Sinfonia» MOZART; «Canteu al senyor un càntic nou» motet a 8 veus, J. S. BACH; «Sinfonia patética TSCHAIKOWSKY»; «Aria», de J.

S. BACH. «Acte» prelude del III acte, MANEN.

«Tannhäuser» obertura WAGNER.

Localitats tot el dia a taquilla. Divendres, 28 de concert de Quaresma, última, baix la direcció talí, Orquestra Sinfònica. Localitats casa Do-cio, magatzem de música, i i 3, Portal del Angel Català, de 10 a 12 nit, al local social. Durant el dia reb endrrecs el Conserje. Telèfon, 20.

Societat Recreativa LA BOMBILLA

75-Sant Pau-75 Local concorregut per la joventut alegre de Barcelona grans balls de societat tots els dies per l'orquestra d'entusiasmats Artístics.

Servei a càrrec de 40 elegants cambreres. LA JUNTA.

ALCAZAR

Gran Café Concert. Sarisales alegres. Continuament Grans Debut.

Gran Edén Concert

Musie-Hall Parisen - Centre Artístico. Assaig 12-Tarde i nit-Telèfon 2.461

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comi-c. Grans Concerts tots els dies tarde i nit. Una important «Companyia de Varietés».

MUSIC-HALL - LA BUENA SONORA - GRAN

Nit Gran exit de tota la Troupe.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui dilluns, herms programa de pel·lícules i 4 importantíssimes atraccions.

LOS GEDEONS, cantants excepcionals. THE CRONAYS, jonglers, amb les seues capells aeroplans. THE RIGOMAN, acrobates de primer ordre. Exit magistral del colosal duo.

Los Corbetta

del que forma part l'hermosa cantanta La bella Claudia

nomenada la de la veu d'or. Pròxims de-buts i grans novetats.

SANT PAU, 85 ARIBAU, 4

DIANA CINES ROYAL

Entrada general i butaca platja, 20 céntims. Preferència, 30.

Avui dilluns, el millor programa. 8 entrades de gran metraje. «Regalo de cumpleaños», 800 mts. Nordisk, «Caza encarnizada», 800 mts. «La sombra del mal», 650 mts. «Romeo artista pi-ctor», 400 mts. «Como se vege el cine», 400 mts. «La aldea de seguretat», 400 mts. «Cinemas de esperanzas», «Vencedor de Cádiz», 900 mts.

Caza encarnizada

800 mts. Sombra del mal 700 mts. i altres varies.

Excelsior

Cine de Moda. (Corta Xantú Villarreal.

Tots els dies feiners tarde i nit, les de dies festius, regala al públic perarreg de un decim de la Loteria Nacional, Avui dilluns, colosal programa de estrenes, entre elles «Re-galo de cumpleaños», 800 mts. Nordisk, «Caza encarnizada», 800 mts. «Romeo artista pi-ctor», 400 mts. «Como se vege el cine», 400 mts. «La aldea de seguretat», 400 mts. «Cinemas de esperanzas», «Vencedor de Cádiz», 900 mts.

DIWERSIONS PARTICULARES

WINDIAL PALADE. — Concerts Santos tota la nit. Coberts després de pessetes 3'50. En de-videnda, bouillabaisse. Dissapies ment corrent i vegetari.

Gran Diploma de Honor y 10 Medallas

RELOJ **ORION** REFINACION CRONOMETRICA

VENDESE EN LAS RELOJERIAS

EL REUMATISME

BALSAM TRIVON

medicament descobert per un eminent professor que després d'alguns anys d'estudis ha lograt imposar d'una manera tan poderosa a les malalties del reuma o dolor, que amb una sola frega d'EL TRIVON, el malalt queda alliviat de tal manera que pot con-siderar-se curat.

Puig si els que pateixen de reuma o dolor fessin fe de tan meravellós medicament y se prengués la molestia de llegir el prospecte que va acompanyat en cada ampolla, se convenien que EL TRIVON es el medicament que buscava per curar-se ràpid-ament.

El que pateix d'alguna de les malalties que indiquem a continuació o al primer mo-ment de presentar-se un símptoma d'elles, acudeixi al TRIVON; podrà després conve-nies que nostra indicació es mereixedora d'un veritable agraiment.

Reumatisme, Dolors nerviosos o Neura'gies

Mal de cap, Hemicrànies (migranya), Cefalees, etc.

De venda a Barcelona: Segall, Rambla Flor, 1; Rambla del Mitg, 17; Vda. Aleixa, passatge Credit, 4; Serra, Felat, 9; Viladot, Rambla Catalunya, 30; Andreu, Rambla Ca-talunya, 66; Ferrer, Princesa, 1; Farmacia de la Cruz, Escudellers, 75.

Publicació de l'Institut d'Estudis Catalans

NORMES ORTOGRAFIQUES

Segona edició d'altres 10.000 exemplars

Número soli DEU CENTIMS

Condicions especials de descompte a mestres de escola, publicacions, oficines, etc.

Administració: Balmes, 87 (Barcelona)

FORA PÈL MOIXÍ

EL POLVOS COSMÉTICS DE FRANC trenen en pocs minuts el pèl de qual-sevol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No tritura cutis. Aquest depilatori es útil bastant a les dones que tinguin pèl moixí (vellu) a la cara y bravesos, para que així puguen descurar-se. 2'50 ptes. — Si la cutis té per car-terística la LLURANA de Giro UN POC, resta si per curar-se de rebre 3'50 ptes. — Balmes 82 - BARCELONA

Farmacia Borrell

CONTE DE L'ASSALT CARRER NOU, NÚMERO 52 - BARCELONA

Gran Empresa Funeraria

Societat Anónima

40 SUCURSALS AMB TELÉFON A BARCELONA Y POBLES AGREGATS

LA NEOTAFIA

ENTERROS DESDE'L MÉS SUMPTUOS AL MÉS MODEST; D'AQUESTS DESDE 25 PTES.

Central: Rambla Catalunya, núm. 29 - Telèfon 397

Tallers, fàbrica y cotxeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Telèfon 2.691

ESTUFA DE DESINFECCIÓ PORTÁTIL A DOMICILI, ÚNICA A BARCELONA

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62 - BARCELONA

Gramofons i discs

COMpra, CANVI I LLOGUER

New-Phono - Ample, 35, Barcelona

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors, desde'l 3 por 100 anyal, en il-lustrat, propietat, industrial y comercial, desde'l 5 por 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, arrendaments y parts indivisas, y sobre garants, desde'l 4 por 100 anyal, en il-lustrat y tota garantia que convenga. Ra-mbla de Santa Mònica, 4, entressol.

Aixarop de fonsat